

LA SAGRADA FAMÍLIA, LLAR DE LA DIVINITAT

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

L'Encarnació de Déu ha estat la realització d'aquell desig diví d'apropar-se més i més a l'home i fer de l'ésser humà més i més capaç de Déu. I ha estat en la humanitat de Crist on s'han revelat la humanitat i la divinitat de Déu.

Nadal és l'origen teològic més profund. És el temps que ens invita a celebrar el Misteri de l'abaixament de Déu, sí, però encara més el temps de la revelació més plena del seu amor. Per Nadal contemplem el Verb de Déu naixent a Betlem, vivint a Natzaret, emigrant a l'Egipte. I nosaltres, des d'un silenci íntimament profund, som invitats a prosternar-nos, plens de reverència, a Betlem, adorant el Fill de Déu en un estable; a restar contemplativament a la casa humil de Natzaret i a caminar anguniosament cap a l'Egipte.

Nadal ens revela com fou la realitat humana que prengué el nostre Déu: la Trinitat Santa, en la seva Encarnació, esdevingué caixa de ressonància de tot el que viu el món, i la Sagrada Família de Natzaret, assumint tot allò que afecta la humanitat, es convertí en llar de la divinitat on Déu visqué prop dels homes, i on viu avui encara el misteri de la seva Encarnació.

I fou Natzaret, el poblet més humil de la Galilea, que esdevingué el centre de gravetat per a la vida de Jesús. Allí visqué obedient a Maria i a Josep, i on s'imprimí tant la fisonomia humana de Jesús, que fou anomenat Natzarè!, que vol dir: consagrat a Déu. Fou Natzaret, doncs, el primer destinatari de la salvació de Déu. D'allí partí Jesús per començar la seva missió; d'allí sortiren els seus deixebles; allí hi florí l'Evangeli i d'allí, sense perdre el seu to de senzillesa, anà escampant-se cap a Jerusalem i arreu del món per la força de l'Esperit.

La família porta al cor un mot important: reciprocitat. Aquesta paraula la carta als Colossencs la descriu avui en tota la seva riquesa dient el que l'amor demana als escollits de Déu: «suporteu-vos, perdoneu-vos, estimeu-vos...».